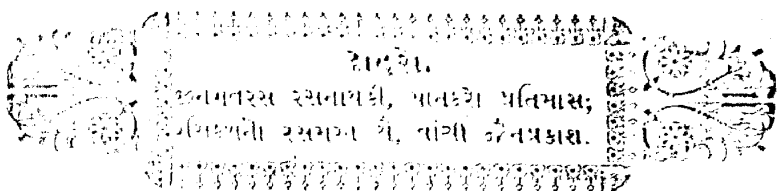

શ્રી જૈનધર્મપ્રકાશ.

JAINA DHARMA PRAKASHA.

પુસ્તક હમુ. શક ૧૮૧૫ માગશર શુદ્ધ ૧૫ સંવત ૧૯૫૦ વાકદ ચા.

શ્રી અમદાવાદમાં શ્રાવક સમુદાયના અગેવાન
અદસ્થાનું મળયું, તેમાં થયેલા ઠરાવો અને
તે સંબંધીની છેવટની સૂચના.

શ્રી સિદ્ધાચળ મદાનીયે કાનિક શુદ્ધ ૧૫ ની યાત્રા કરવા સાર દેવ
પરદેશથી મુગારે પંદર દિવસ યાત્રાકૃતિએ એકલા થયેલા હતા. તે પ્રયત્ને
અમારી સમાના મુખ્ય તથા મંત્રી વિગેરે સમસદો પહોંચ્યા હતા. પ્ર-
થમથી થયેલા વિચારો અનુસરીને ૫૦૦૦ હુંડીયો યાત્રાકૃતિમાં વેચવા
સાથે છપાવી મંગાવેલાં હતાં. તે વેચવાથી યાત્રાકૃતિઓના મન કિપર કેટ-
લીએક સારી અસર થઈ હતી. તે હુંડીયો નીચેની મતલબનું હવું.

યાત્રાકૃતિઓને અગત્યની સૂચના.

શ્રી સિદ્ધાચળજી મદાનીયેની યાત્રા કરવાને માટે પધાવેલા સર્વે દેવ
બધુઓએ આ વનદેર અગરથી નીચે વળાવેલી પાંચ સૂચનાઓ કિપર લઈ
આપવાની પ્રતી વરદર છે.

સૂચના પહેલી—જોવ દયા સંબંધી—આપ સાહેબોને લક્ષમાં
આપવાની જરૂર છે કે એક આપુદય કલ્યાણુજી તરફથી શ્રી જાપરીઆળી

૧૩૮

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

ખાને મોટી સંખ્યામાં જાતવગે રાખવામાં આવે છે તેનો ખર્ચ એટલો બધો થાય છે કે જીવદાની ઉપજ જમે થતાં છતાં સુમારે બે લાખ રૂપાં લેણા થએલા છે, જે કે દરેક યાત્રાળુઓ મથાશક્તિ એ ખાતામાં રકમ આપે છે અરા પંચે બ્યારે ખરચના પ્રમાણમાં ઉપજ થતી નથી ત્યારે આપવા ધારેલ રકમમાં સહેજ વધારો કરીને, તેમજ નહીં ધાર્યું હોય તે-ઓએ જરૂરીઆત સમજીને, જે સારી રકમ એ ખાતામાં કારખાને આપવામાં આવશે તો ઉપજમાં સારી રીતે વૃદ્ધિ થશે અને તેથી એ ખાતામાં ભંડારના રૂપિયા વાપરવાની જરૂર પડે છે તે બંધ થશે.

સૂચના બીજી—દરેક જૈન બંધુઓના સગજવામાં છે કે આ મદા તીર્થે આવતા યાત્રાળુઓના રક્ષણ તરીકેના દર વર્ષે પંદર હજાર રૂપીઆ નામદાર પાલીતાણા દરબારને કારખાનામાંથી આપવાની જરૂર પડે છે. આ રૂપીઆ યાત્રાળુઓના રખેાખા યત્નના હોવાથી આપણે તે રકમ આપવી જોઈએ; તેને માટે એક એવી રકમ તૈયાર કરવામાં આવે છે કે જેના વ્યાજમાંથી દર વરસે એટલી રકમ ઉત્પન્ન થઈ શકે. પરંતુ હજી સુધી એ-વી સારી રકમ તૈયાર થઈ શકી નથી તેનું કારણ માત્ર મફત યાત્રા કરવાનો લાભ મેળવી એ બાબતને તદ્દન ભૂલી જઈને તેને માટે પોત પોતાના ગામમાં યા શહેરમાં પ્રયત્ન કરવામાં આવતો નથી તે છે. માટે આ સૂચનાને લક્ષમાં રાખીને સ્વદેશ ગયા બાદ આ અગત્યની અને ન કદવા-માં આવે તો દેવદ્રવ્યનો દોષ લગાડનારી બાબતને બૂઝી ન જતાં પોતપોતાના ગામમાં જે રકમ બની શકે તે કરવી અને તે કારખાને મોકલાવી આપવી. બધાં સુધી આ બાબત ઉઠેખી મુકશે ત્યાં સુધી દેવદ્રવ્ય વડે યાત્રા કરવાનો દોષ લાગશે.

સૂચના ત્રીજી—અહીંની કેટલીએક ધર્મશાળાના અધિકારીઓ આવા મોટા મેળાને પ્રસંગે ધર્મશાળા બંધાવનારના શુભ વિચારને તદ્દન ભૂલી જઈને ઓરડીઓ વિગેરેનું બાહુ લેવાના લાલચુ અનેલા છે અને કેટલાએકે તે બાબતનું રૂપાંતર કરીને બીજી બાબતમાં અમુક રકમ આપવાનું ફરાવ્યા બાદ ઉતરવા દેછે. એ અને વાત બહુજ હીણપરતી ભારેલી છે. તે ને યાત્રાળુઓ અણુ છુટકે સારી રકમ આપીને બિલટા ઉત્તેજન આપે છે. માટે એ પ્રમાણે ગામણીનો સ્વીકાર ન કરવો જોઈએ. તેમ છતાં કદી ઉતારાની જરૂરીઆતને લીધે કાંઈ આપવુંજ પડે તો તેવા લેનારના યત્નશા-દને ક્રિયાકો પાડી એ વાત ખહેરમાં સુધી દેવી જોઈએ. જેથી તેઓ ફરીને તેમ કરતા અટકે.

અમદાવાદનાં સંઘમાં થયેલા કાર્ય,

સૂચના ચોથી—અહીંયાં જૂદી જૂદી ધર્મશાળા વિગેરેમાં તેમજ ડુંગર ઉપર જુદા જુદા દેરાસરો થયેલા છે તેનાં કરનારાઓએ યાત્રાળુઓ ઉપર આધાર નહીં રાખતાં તેનો ખરચ પોતાથી ચલાવવાનો વિચાર રાખેલો છે અને તેને માટે ઘટિત ગોઠવણો પણ કરેલી તે છતાં હાલમાં કેટલાએક વહીવટ કરનારાઓ એ વિચાર ઉપર પાણી ફેરવીને ખરચ ચલાવવાની સમગ્ર વડ છતાં પણ યાત્રાળુઓ પાસેથી જુદો જુદો બહાર લેવા લાગ્યા છે અને યાત્રાળુઓ પણ ઉતારાની લાલચે તેમજ સમજણ ફેરના કારણથી આપવા પણ લાગ્યા છે આમ થવાથી કારખાનાની અંદર જ્યાં દુર્ગમ રૂપિયાઓનો અણધાર્યો ખરચ છે ત્યાંની ઉપજમાં ખામી પડે છે માટે આ બાબત યાત્રાળુઓએ પોતેજ સમજીને બહાર નીમીને જે આપવું હોય તે કારખાનેજ આપવાનો નિર્ણય રાખવો; જેથી બીજા વહીવટ કરનારાઓનાં સમજાવવાની જરૂર પડે નહીં.

સૂચના પાંચમી—આપણો જૈન સમુદાય આખા હિંદુસ્તાનમાં ફેલાયેલો છે તેમના આખા વરસમાં એક વખત પણ એકલા ન મળવાથી અનેક તીર્થોના વહીવટો માંહેના ગેટાળા સંજ્ઞાથી, જૈનશાસ્ત્રોની શુદ્ધિ અને માર સંભાળ સંજ્ઞાથી, શ્રાવક સમુદાયમાં કેળવણીની ખેતુમાર ખામી છે તેની પૂરતી કરવા સંજ્ઞાથી, નીરાશ્રીત જૈનજંધુઓને આશ્રય દેવા સંજ્ઞાથી, અનેક પ્રકારના ખોટા રીવાજોને દાખલ થઈ જવાથી થતી હાનીને દૂર કરવા સંજ્ઞાથી, જે સુમાર જીવણ દેરાસરો સગરાળા વિનાશ વિના પામતા જાય છે, તેનો અટકાવ કરવાને માટે જીર્ણોદ્ધારનું કાર્ય શરૂ કરવા સંજ્ઞાથી, જરૂરની બાબતોને છોડી દઈને બીજા જરૂરી અથવા વગર અટકી ચાલી આવતી બાબતોમાંજ ઉપરા ઉપરી દ્રવ્યનો વ્યય થયા કરે છે તે સંજ્ઞાથી, વિગેરે અનેક બાબતો બીજકુલ ચરચાતી નથી અને તેથી પારાવાર તુકસાની સદન કરવી પડે છે. માટે આવા મદાન તીર્થે અથવા મુંબઈ, અમદાવાદ, સુરત, ભાવનગર વિગેરે જૈન જંધુઓની બહેણી અને ઉત્સાહવાળી સંખ્યાવાળા શહેરોમાં વારફરતી દર વર્ષે એક મોટી સભા (કોન્ગ્રેસ) ભરવાની જરૂર છે. તેની અંદર આખા હિંદુસ્તાનમાંથી-દરેક શ્રાવક ભાઈઓની વરતીવાળા શહેરોમાંથી સારી સંખ્યામાં મહરસો આવવા જોઈએ અને તેમાં ઉપર જણાવી છે તે તેમજ બીજા પણ જરૂરની બાબતો ચરચાવવી જોઈએ તેથી જંધુ પ્રકારનો લાભ ધરી માટે આ પ્રસંગે આ બાબત પણ સર્વે યાત્રાળુઓના લક્ષ ઉપર લાવવાની અમે જરૂર જોઈએ છીએ, કિંમદના!

કાર્તિક શુદ્ધ ૧૫ સવત ૧૯૫૦ } શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા.
ભાવનગર.

૧૪૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

કાર્તિક સુદિ ૧૫ ની રાત્રે વદ ૧ ની નવકારશ્રીનાં મોહનં દેવા સાથે કારખાનામાં મંથ એકલો મળ્યો તેમાં પાલીટાણના અદસ્થો તથા મેડી સ દાવવાના ચત્રાવનારાઓ ઉપરાંત શેઠ વીરચંદભાઈ દીપચંદ મુખામતીયા, શેઠ અનુપચંદ મલકચંદ ભરગવાળા, જો સખારામભાઈ દુલભદાસ મુખી-આવાળા, સંઘવી વખતચંદ સુદરછ મોરબીવાળા, પોરા અમરચંદ જસરાજ તથા શા. કુંવરછ આણંદછ ભાવનગરવાળા, શા. ગોકળભાઈ દુલભદાસ પટોદરાવાળા, શા. પીતામરદાસ અમરચંદ અંજાવાળા, શા. હેતરભાઈ કરમચંદ પાટણવાળા વિગેરે અદસ્થો પંચામી દવા તે પ્રસંગે બહાર પડેલા હેડલીસ સંઘથી ચર્યા આવતાં તે હેડલીસ ત્યાં વાંગવામાં આપ્યું. અને તે ઉપર વિચાર આવ્યો. છેવટે એવો નિર્ણય થયો કે જો અમે પંચારેલા અદસ્થો સર્વે એક દિવસ મુકરર કરીને તે દિવસે અમદાવાદ બંધ અને દેશવરથી થીમન અદસ્થોને આમંત્રણ કરતામાં આવે તેઓ પાંચ આ વે તો ત્યાં અમદાવાદનો સમ એકત્ર કરીને નરહરની વખતોના વિચાર તથા કરવો માર્ગ શકે. આ આજના ત્યાં પંચારેલા મળ્યાં પેલા મુખ્યમુખ્ય અદસ્થોએ કબુલ કરવાથી નીચે જણાવેલા અદસ્થોની કાલેક વદ વચ્ચે અમદાવાદ આવવાની કબૂલત લેવામાં આવી.

શેઠ વીરચંદભાઈ દીપચંદ.	શા. પાટીલાલ સાંકળાવંદ.
શેઠ અનુપચંદ મલુકચંદ.	શા. મગનલાલ મોટોકમચંદ મોદી.
શેઠ સખારામભાઈ દુલભદાસ.	શા. ગોકળભાઈ દુલભદાસ.
શેઠ પોપટભાઈ અમરચંદ.	શા. તલકચંદ માળેકચંદ. દમણી.

હ. પીતામરદાસ.

સંઘવી વખતચંદ સુદરછ	પરી. ગાંધાભાઈ ગીરજરાલ.
પોરા અમરચંદ જસરાજ.	શા. કુંવરછ આણંદછ.

દેશવરના કેટલાએક અદસ્થોની ઉપર શેઠ વીરચંદભાઈ દીપચંદ વિ. એરેની સહીઓથી આમંત્રણ પત્રો લખવામાં આવ્યા એ રીતે પંચારેલી ધારણાનાં પાંચો રાખ્યો.

દસવેલી સુદતસર કેટલાએક અદસ્થો પાલીટાણાનીજ પરબાયા અને કેટલાએક અદસ્થો પોતાને વતન જઈને અમદાવાદ આવ્યા.

દેશવરમાં કરેલા આમંત્રણ ઉપરથી પાંચ કેટલાએક અદસ્થો ત્યાં આવ્યા. કબુલત આપેલા પેટી વણુચાર અદસ્થો આવી શક્યા નહીં એ-

અમદાવાદના સંઘમાં થયેલા ઠરાવ.

૧૬૧

કંદર ૧૮ અદરથો બહાર ગામથી આવ્યા ને નીચે પ્રમણે.

મુજામતવાળા.

શેઠ નીરવદભાઈ દીપચંદ.	શેઠ દયાચંદ મલુકચંદ.
શેઠ નામચંદ ગણેશચંદ.	શેઠ નામચંદ હરેચંદ.
શા. દરભાઈચંદ ગામચંદ જેલ મુલીપન કલ્યાણના સેક્રેટરી.	
શેઠ અનુભાઈચંદભાઈ મલુકચંદ.	ભરૂચ
શેઠ અખાશભાઈ દુધરાસા.	ધુળીઆ.
શેઠ ખેમરાજભાઈ અમરચંદ.	અમીન.
શેઠ પીતામહરાજ અમરચંદ	"
અંગ્રેજી માળેફત્તાલ ધેરાભાઈ.	વડોદરા.
શા. ખેમરાજભાઈ દુધરાસા.	"
પોસા અમરચંદ જરસરાજ.	જાતનવાર
શા. દેવચંદ આમચંદ.	"
મગની દલીપચંદ કલ્યા.	"
સંઘની નવમ્થીયાઈ યુવચંદ.	લખનર.
શા. દરભાઈચંદ નરુવાળા.	મોડલ.
શા. લોહરાભાઈ કરમચંદ.	પાટણ.
શા. તલકચંદ ગાળેકચંદ દમણી.	પાલીયાણા

આ સર્વે અદરથોને કામદાવળી પૂરતી સગવડ થવા માટે શેઠ વીર-
ચંદભાઈ દીપચંદે પોતાને ત્યાંજ ઉતરવાનું આમંત્રણ કર્યું હતું. પ્રણી બા
ગ વડ ૧૨ શે અને બાકી વડ ૧૩ શે આવ્યા હતા.

પ્રારભમાં અમદાવાદના આગેવાન અદરથોને તથા શેઠ આણંદજી
કલ્યાણજીના વડીવટ કરનારા પ્રતિનિધી સાહેબોને મળીને કેવી પદ્ધતી ઉ-
પર કામ લેવું અને કયું કામ પેટેલાં કચ્છુ તેનો નિર્ધાર ચલાવ્યા બાદ
નગરશેઠ મવાભાઈ પ્રેમાભાઈને મળીને વડ ૧૪ ધરવારની બપોરે સંઘ એ-
કઠો કરતા નિર્ણય કરી, તેઓ સાહેબે પણ સીના આવવાથી સારા સતોષ
પતાવ્યો અને સંઘ મેળવવાનું કચ્છુ કર્યું તેમજ આમંત્રણ દેરવામાં આવ્યું.

વડ ૧૪ ની બપોરે બે વાગે સંઘના આગેવાન અદરથો નગરશેઠ
ને બંગલે એકઠા થયા. બહાર ગામથી આવેલા અદરથો પણ પધાર્યા. ત્યારે

૧૪૨

જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

ભમાં શેઠ સાહેબે જાહેર કર્યું કે બહાર ગામથી અમુક અમુક અદરથી ર-
ખોપાની ટીપ સંબંધી, છવદયા સંબંધી વિગેરે કાર્યોને માટે અને આવેલા
છે માટે તેમની હકીકત સાંભળીને એ બાબતમાં ધ્રુવીત વિચાર કરવો જોઈએ.

બહાર ગામથી આવેલા અદરથીએ મુખ્ય હસવેલા શેઠ વીરવંદનાઈ
દીપચંદે પ્રારંભમાં જાહેર કર્યું કે—“યાત્રાળુઓના રખોપા બદલ મુકરર થયેલા
રૂ૧૫૦૦૦) દર વર્ષ પાલીટાણા દરયાને આપવામાં આવે છે. એ માત્રને
સાત વર્ષ થવાથી રૂ૧૦૫૦૦૦) કારખાનામાંથી આપર્મ ચુક્યા છતાં હવે
આપણે તેને માટે કરવા માંડેલી ટીપ પુરી કરી નહીં, થયેલા ટીપનાં ના-
ણાં પુરતા વસુલ થયા નહીં અને વસુલ થયેલા નાણાંનું બ્યાજ પણ શેઠ
આણંદજી કલ્યાણજીને મળ્યું નહીં માટે હવે તે ટીપનું કામ પુરું કરવું
જોઈએ અને બ્યાજ દર વર્ષે નિર્ધારિત આણંદજી કલ્યાણજીને મળી શકે તેમ
મળું જોઈએ જેથી હવે પછીના વર્ષે કારખાનામાંથી રૂ૧૧૫૦૦૦) આપવાની
જરૂર ન પડે.” આ બાબત સારી પેઠે સરચાતાં હોય તે હસાવ કરવામાં
આવ્યો કે—

“શત્રુજય ટુંગે જતાર યાત્રાળુના રખોપા સંબંધી દરવર્ષે રૂ૧૫૦૦૦)
આપવા પડે છે તે શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢીમાંથી ગઈ શાલ સુધી
આપાયેલા છે તે તે પેઢીમાં રખોપા આને ઉપરેલા છે. તે રખોપાની રકમ
બરવા સંબંધી અમદાવાદમાં અને બીજા દેશવરોમાં ટીપ મળેલી છે તેમાં
કેટલાક રૂ૧૧૫૦૦૦) વસુલ આવેલા છે અને કેટલાએક આપવાના તથા
બરાવાના યાત્રી છે તેનું બ્યાજ હવે સુધી શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીને
આપવામાં આવ્યું નથી માટે તે બાબત એવી રીતે હસાવવામાં આવે છે
કે અમદાવાદની રખોપા કમીટીના હરતકમાં જે રૂ૧૧૫૦૦૦) અમદાવાદના અને
બીજા ગામોના આવેલા છે તેનું બ્યાજ બ્યાજ સુધી ઉપરેલું હોય તે ર-
ખોપા* કમીટીએ શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢીમાં રખોપાના બરવા સં-
બંધમાં આપવું અને હવે પછી જે રૂ૧૧૫૦૦૦) આવે તે સંબંધનું બ્યાજ
બિનપત્ર થાય તે દર વર્ષે બિપર પ્રમાણે શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢી-
માં રખોપા કમીટીએ આપ્યા જરૂં. અને મુઆમમાં જે રૂ૧૧૫૦૦૦) બિપરેલા

૧ શેઠ સારાલાલ મગનમાઈ કરમચંદના પ્રમુખમણા નીચે રા અ-
દરથીની એક કમીટી હસાવવામાં આવેલી છે તેનું નામ રખોપા કમીટી છે.

અમદાવાદના સંઘમાં થયેલા ઠરાવ.

૧૪૩

છે તેનું જ્ઞાન આજ સુધી જે આવ્યું હોય તે તથા દર વર્ષે જે અમુક રકમ આપવાની હરેલી છે તેમાંથી જે આવેલ હોય તે, શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીની પેઠીમાં મોકલી આપવાને અને હવે પછી ત્યાં જે જ્ઞાન ઊત્પન્ન થાય તે તથા બીજા હરેલી રકમ, દર વર્ષે રજોપાના રૂપેઆ ભરવા સારૂ શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીની પેઠીમાં મોકલી આપવાને તથા તેનો દિસાળ મોકલી આપવાને મુજબની આવેલા અદસ્થો કચુલ કરે છે માટે તેઓએ એ પ્રમાણે મોકલી આપવું. મુજબના આ ઠરાવ પ્રમાણે વર્તે ત્યાં સુધી અમદાવાદની રજોપા કમીટીએ પણ વર્તવું અને બીજા પ્રમાણે વર્તવાને વાસ્તે અમદાવાદની રજોપા કમીટીએ મુજબ કાગળ લખવો કે “અહીંની જ્ઞાન આપવામાં આવશે માટે આપ પણ મોકલી આપશો” એવો કાગળ લખ્યા પછી તેમનો જવાબ બીજા પ્રમાણે વર્તવાનો આવશેની આ ઠરાવ અમલમાં આવશે.”

બીજા પ્રમાણેના ઠરાવ નીચે અમદાવાદના સંઘના આગેવાન અદસ્થો ની તથા બદાર ગામથી આવેલા અદસ્થોની સદીઓ સવામાં આવી. ત્યાર બાદ વખત બરાબ જવાગી બાકીના કાર્યને માટે વદ૦)) શુકરવારની રાત્રે સંઘ મેળાવવાનો ઠરાવ કરીને સંઘ બરખાસ્ત થયો.

વદ૦)) ની રાત્રે પ્રથમના ઠરાવ મુજબ સંઘ એકઠો થયો. બદાર ગામના અદસ્થો પૈકી શેઠ દયાચંદ મલુકચંદ, શેઠ તલકચંદ માણેકચંદ તથા શેઠ નવલચંદ ઉદેચંદ અને હરખચંદ રામચંદ મુજબ સીધાવેલા દત્તા તે સિવાય બાકીના અદસ્થો આવ્યા એટલે પ્રારંભમાં રજોપાની ટીપ પૂરી કરવા સંબંધી વિચાર ચલાવવામાં આવ્યા તે બાબત એકસ ઠરાવો થયા બાદ છત્રદયા અને શ્રી છાપરીઆગીની પાંચરા યોગના ભારે ખર્ચથી સુમારે એ લાખ રૂપેઆ શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીના લેણા થયા છે તેના તે પુરા કરવા બાબત વિચાર આવ્યો. શેઠ વીરચંદમાધ દીપચંદે બહેર કંઈ કે “આ બાબત પાલીરાબામાં કાર્તિકી ઉપર આવેલા યાત્રાગુઓ રૂપર ચરચતાં સાંતો એવો વિચાર થયો કે “જે આખા હિંદુસ્તાન માંદેના શ્રાવકબ્રાહ્મણોના દરેક ઘર દીઠ એક રૂપીઆથી પાંચ રૂપીઆ સુધી એક વખતને માટે ઉઘરાવવામાં આવે તો એ લેણું કેટલેક અંશે પસુલ થઈ શકે” આવો ઠરાવ જે અહીં સંઘમાં પસાર કરવામાં આવે તો તેને કચુલ રાખવા માટે અનેક દેશાવરના સુમારે એ ઉત્તર યાત્રાગુઓએ અમને

૧૪૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

સહીઓ કરી આપેલી છે તે અમે આપારા વિચારના ટેકામાં અત્રે રજુ કરીએ છીએ.”

આ આગત સારી રીતે ગરવાયા જાદ તે આગત પણ ઉપરના વિચારને અનુસરતો દરાવ કરવામાં આવ્યો.

એ દિવસે થયેલ દરાવોનો સાર નીચે પ્રમાણે—

કાર્તિક વદ ૦)) ની રાત્રે મળેલા સંઘમાં થયેલ દરાવોનો સાર.

પ્રારંભમાં અમદાવાદ શેઠેની ટીપ પૂરી કરવા માટે નીમા શ્રીમાળી દસા શ્રીમાળી, વીસા ઓસવાલ, દસા ઓસવાળ, વીસા પોરવાડ, દસા પોરવાડ, થરાદીઆ તથા માફ સાથે એ પ્રમાણેની આઠ ગાંધીઓના આગેવાન વિગેરેને તે તે નાતની ટીપ પૂરી કરવા માટે મોકલ દરાવવામાં આવ્યા અને તે કામ સંપૂર્ણ કરવા માટે એક માસથી છ માસ સુધીની બેઠતી મુદત આપવામાં આવી.

આ સંઘમાં એમ દરાવવામાં આવ્યું કે દરેક જાનિના આગેવાન અદરશોને તેમના માગ્યા મુજબ મુદત આપવામાં આવી કે તેણે તેટલી મુદતમાં તેમણે પોતપોતાની નાતનું ટીપ સંબંધી કામ પૂરું કરવું તેમાં કાઈ પણ નાતવાળો પોતાની નાતના આગેવાનના ઠહેવાને અનુસરીને બ્યાબગી રકમ ભરે નહીં અથવા બગી જ્યાં વસત આપે નહીં તેમના નામ દરેક નાતવાળાએ નગરશેઠ તરફ મોકલી આપવા એટલે તે આગત સંઘ એકઠો કરીને એમ દરાવ કરવામાં આવશે.

ગદાર ગામની ટીપનું કામ પૂરું કરવા માટે શ્રી કપડવંજ, જોડા, સાણુદ, ગોપાલી, વીરમયાગ, રાંધણપુર, પાટણ, પાલજપુર, થાન, લખતર, મોરલી, વાંકાનર, વળા, એવસા, મેસાણા વિગેરે ગામે એ ટીપ કરવા બનારના નામો મુકર કરવામાં આવ્યા અને તેમને માગ્યા પ્રમાણે એક માસથી છ માસ સુધીની મુદત આપવામાં આવી કે તેમણે તેટલી મુદતમાં નીમેલા ગામની ટીપ કરી આવવી અને તેના નોંધ શેઠ આજુદણ દયાબાઈ તરફ મોકલશે.

આથી રહેલા આખા હિંદુઆનના દરેક શ્રાવક બાઈઓની વસ્તીવાળા

અમદાવાદના સંઘમાં થયેલા ઠરાવ.

૧૪૫

ગામોમાં નમ્રને ટીપ પુરી કરી આવવા માટે—આ રખોપાની ટીપને માટે જ નેમણે પાધડી ઊતારીને ફેટા બાંધેલા છે અને જેઓ લગભગ ત્રણ વર્ષથી એજ કાર્યને માટે દેશ પરદેશમાં ફરે છે, કેટલાએક ગામોમાં નેમના પ્રયાસથી ટીપો થયેલીઓ છે, લગભગ પાંચ છ હજાર રૂપિયા પોતાના પદરથી નેમણે આ કાર્યમાં ખર્ચ કરેલા છે એવા ચતુર્થ ત્રતાના ધારણ કરનાર, વ્યાપાર લાગી, દરરોજ એકાસણું કરનાર અને ઊધાડે પગે રહેનાર શ્રાવિક પીતામરદાસ અમરચંદ-શેઠ અમરચંદ ત્રેમચંદ અખંભતવાળાના ચીરછવી ને એવી સત્તા આપવામાં આવી કે તેમણે પોતાને પસંદ પડતાં નેમણે તેટલા માણસો રાખવા અને ટીપનું કામ આગળ ચલાવવું આ બાબતનું પગાર વિગેરે ખર્ચનું તેમના તરફથી દર માસે જે ખીલ આવે તે શેઠ આણંદજી દયાળુજીએ પસંદ કરવું.

આ પ્રસંગ નીકળતાં શેઠજી સાહેબે તથા બીજા મદરથોએ આવા ઊનાગ કાર્યમાં તન મન ધનથી પ્રયાસ કરવા માટે સદરજુ પીતામરદાસની બહુજ પ્રશંસા કરી હતી.

રખોપાની ટીપ સંબંધી કાર્ય પુરું થતાં જીવ દયા સંબંધી વિચાર ચલાવવામાં આવ્યા. તે બાબત છેવટે ઠરાવ કરવામાં આવ્યો કે—શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીને ત્યાંથી છાપરીઆળી ખાતે જીવ દયામાં સુમારે બે લાખ રૂપિયા ઊપડેલા છે તેથી તેમાં પૂરતી કરવા સાર આખા હિંદુસ્થાનમાં હેના દ્રાવક બાઈઓના દરેક ઘર દીઠ એક વખતને માટે રૂ ૧) થી રૂ ૫) સુધી લેવા. અને તેથી વધારે આવે તે ખુશી સાથે સ્વીકારવું.

અમદાવાદમાં મુખ્ય ચાર નાનેમાં કેટલાક વર્ષથી અંત અવસ્થાએ કહેવામાં આવતા ધરમાદગાથી ચોથો હીરસો છાપરીઆળી ખાતે મોકલવામાં આવે છે અને તેથી સુમારે ત્રણ ચાર હજાર રૂપિયા દર વર્ષ આવે છે માટે અગદાવાદને માથે ઉપર પ્રમાણે ઠરાવ લાગુ ન કરતાં ધરમાદનો ચોથો હીરસો લેવાનુંજ કાયમ રાખવું પરંતુ જે નાતોવાળા આપતા નથી તેમણે દબે પકડીથી આગળના સંઘમાં થયેલા ઠરાવને અનુસરીને ચોથ બાગ મોકલી આપવો.

જીવ દયાની ઊધરાતનું કામ કરવા સાર જદાર ગામના કેટલાએક મદરથોએ પોતાના ગામમાંથી તેમજ પોતાને લગતા ગામોમાંથી ઊધરાતને મોકલવાનું કમુલ કયું અને અગદાવાદના કેટલાએક મદરથોએ અગદાવાદની

૧૪૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

આસપાસના ગામોમાંથી જિઘરાવી લાવવાનું કયુક્ત કર્યું તથા જાકીની ત-
ગામ જિઘરાતને માટે પ્રથમ આ ઠરાવના છાપા છપાવી શ્રાવકની વચ્ચે
વાળા ગામે ગામ મોકલવા, જિઘરાત કરી મોકલવા બ્રખનું અને છેવટે મા-
ણસો રાખીને જિઘરાવનું એમ હતું. આ કામમાં જિઘરાત કરી લાવવાને
સંબંધે જે ખર્ચ થાય તે યોગ્ય ખાતે માંડીને શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીએ
આપવો એમ હતું.

ઉપર પ્રમાણે કાર્યો થયા બાદ શેઠ સાહેબનો તથા સંઘમાં પધારેલા બ-
હાર ગામના અહરથોનો ઉપગાર ગાનીને રાત્રીના એક વાગે સંઘ ગરખાસત થયો.

આ ઠરાવની નીચે પણ અગદાવાદના સંઘના આગેવાનોની તથા બ-
હાર ગામથી આવેલા અહરથોની સહીઓ કરવામાં આવી.

ઉપર પ્રમાણેના મુખ્ય બે કાર્યો થયા બાદ શેઠ આણંદજી કલ્યાણજી
ના વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધિ સાહેબોની રૂબરૂ ફેટલીએક વિનંતી કરવાની
અને ઠરાવો કરાવવાની જરૂર જણાયાથી એમની મીટીંગ બોલાવતા માટે
નમરશેઠ, મયાભાઈ જેઓ એ કમીટીના પણ પ્રેસીડેન્ટ છે તેમને અરજ ક-
રવામાં આવી અને તેઓ સાહેબે માગસર શુદ્ધ ૨ રવીવારની રાત્રે કમીટી
બોલાવવાનું કયુક્ત કરી સરકયુક્ત ફેરવ્યો.

દરમિયાન શ્રી પાલીતાણાની અંદર સ્થાપન કરેલા શ્રી સિદ્ધ ક્ષેત્ર પુ-
સ્તકાલયનો પાયો મજબુત કરવા સારૂ શ્રાવક અંખામાલ ચુનીલાલ જે
ઓએ પોતાની જીંદગીનો ઘણો ભાગ ધર્મકાર્યોમાં તેમજ પુસ્તક એકઠું
કરવામાં ગાળેલો છે તેમનું પુસ્તક જે કે સુમારે દશ હજાર રૂપૈયા ઉપ-
રાંત કિંમતનું કહી શકાય તે હાલ સુધી અગદાવાદમાં હેતુને ઉપાશ્રયે મા-
ધના ઉપયોગમાં ન આવે એવી સ્થિતિમાં હતું તે પાલીતાણે કારખાનમાં
સદરહુ પુસ્તકાલયમાં મુકવા માટે લેવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો. શેઠ.
વીરચંદભાઈ, અનોપચંદભાઈ, સખારામભાઈ, ગોકળભાઈ, તત્તલચંદભાઈ,
તથા પીતામરદાસના સમજાવવાથી તેમણે એ વાત કયુક્ત કરી અને ધણા
આનંદ સાથે સદરહુ પુસ્તક મૂળ સ્થાનકેથી ફેરવીને શ્રી પાલીતાણે મોકલવા
સારૂ શેઠ. વીરચંદભાઈના મકાને લાવવામાં આવ્યું અને સાંથી શ્રી પાલીતાણે
રવાને કર્યું આથી શ્રી સિદ્ધ ક્ષેત્ર પુસ્તકાલયનો મજબુત પાયો રોપાવ્યો.

અમદાવાદના સંઘમાં થયેલા ઠરાવો.

૧૪૭

પ્રથમ જાણુવ્યા પ્રમાણે ગાગશર શુદ્ધ ૨ રવીવારની રાત્રે નગરશેઠ. મયાભાઈ પ્રેમાભાઈના પ્રમુખપણા નીચે મેનેજીંગ કમીટી એકઠી થઇ તેમાં પધારેલા પ્રતિનિધિઓના નામ—

નગરશેઠ. મયાભાઈ પ્રેમાભાઈ.

ઝવેરી. વાડીલાલ વખતચંદ.

શેઠ. જેશંગભાઈ હંકાશંઘ.

શા. હડીશંઘ રાયચંદ.

વકીલ. હીરાચંદ પીતામરદાસ.

વકીલ. સાંકળચંદ રતનચંદ.

વકીલ. કરતુરભાઈ પ્રેમચંદ.

શેઠ. ત્રીકગલાસ વાડીલાલ નવળી તળીઆતના કારણથી આવી શક્યા નહોતા. બહાર ગામથી આવેલા સત્રગા અદસ્થો આવ્યા બાદ સેક્રેટરી ગોવીંદલાલ દરજીવને સરક્યુલર વાંચી સંભળાવ્યો. અને પ્રેસીડેન્ટ સાહેબે જાહેર કર્યું કે આજની કમીટીમાં બહાર ગામના સંભાળીત અદસ્થો પોતા પોતાના સંસારીક કાર્યોને છોડી દઇને ધર્મકાર્ય નિમિત્તે અત્રે આવેલા છે તેઓને આપણી કમીટી રૂબરૂ કેટલીએક દુષ્ટીકત અને પોતાના વિચારો રાજી કરવાના છે અને તે બાબત આપણે વિચાર કરીને વાસ્તવિક ઠરાવો કરવાના છે. માટે તેમના કહેવા ઉપર જરાબર લક્ષ આપવું.

આ પ્રમાણેનો પ્રારંભ થયા બાદ પ્રથમ શેઠ વીરચંદભાઈ દીપચંદે રાજીન કર્યું કે—સુમારે બાર વર્ષ ઉપર શેઠ. આણંદજી કલ્યાણજીની પેદીનો વડીલટ કરવા સાથે ૪૦ પ્રતિનિધિઓની એક કમીટી ઠરાવનામાં આવી છે તેમાંના અમદાવાદના રહેનાર પૈકી આઠ પ્રતિનિધિઓની મેનેજીંગ કમીટી નીમાયેલી છે અને બાકીના બહાર ગામના ૩૨ પ્રતિનિધિઓને સ્થાનિક પ્રતિનિધિઓ ઠરાવેલા છે તે સર્વેની એકઠી મીટીંગ અઢાપિ પર્યંત એક વખત પણ ગળેલી નથી તેથી તેને મેળવવા માટે ચોક્કસ દીવસ ઠરાવીને આમંત્રણ પત્રો મોકલવા જોઇએ.

આ અને બીજી કેટલીએક જુદી જુદી બાબતોનું કમીટીની અંદર વિચેચન થતાં જે જે ઠરાવો કરવામાં આવ્યા તેમાંના જરૂરીઆતના ઠરાવોનો સાર નીચે પ્રમાણે—

૧ સ્થાનિક પ્રતિનિધિઓની મીટીંગ આવતા ફાકડનું માસમાં શુદ્ધ ફાઈવેના તહેવાર લગભગ બોલાવવી. તેને માટે પ્રથમથી આમંત્રણ પત્રો છપાવીને મોકલવા. જે જે ગામના સ્થાનિક પ્રતિનિધિઓની જગ્યા ખાલી

૧૪૮

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રદાશ.

પડેલી છે. તે પૂરવા માટે તે તે ગામના સંઘ ઉપર પત્ર લખીને તાકીદે બીજું નામ લખી મોકલવા સૂચવતું. એ પ્રસંગ ઉપર દેશાવરમાંથી પ્રાતઃ નિધિ શિવાયના બીજા કેટલાએક આગેવાન અદરચોને પણ આમંત્રણ કરતું. સદરહુ મીટીંગ રૂબરૂ વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધિઓની કમીટી તરફથી જે જે કામો મુકવાના હોય તે દુકામાં આમંત્રણ પત્રની સાથે જરૂરપાયા.

૨ આવક અંત્રાણ સુનીલાશ્રમ આલ્યુ તે પુસ્તક તથા હવે પછી સિદ્ધ ક્ષેત્ર પુસ્તકાલયમાં જે કાર્ડ પુસ્તક આવે અથવા ખરીદ થાય તે જાનરખાનાની અંદર યોગ્ય જગ્યાએ મુકવા દેવું અને તે પુસ્તકાલયના લાઠી ગેન્ગ-રોના તથા બીજા જે રૂપેયા એના સંબંધના આવે તે સિદ્ધ ક્ષેત્ર પુસ્તકાલય કમીટી ખાતે કારખાનામાં જમે કરવા અને પુસ્તક ખરીદ વિગેરેમાં જે ખર્ચ કરવામાં આવે તે તે ખાતાના સેક્રેટરીની સહીથી આપવો.

૩ છાપરીઆબીમાં જતાવરોની માવજત વિશેષ પ્રકારે થવા માટે એક તે ખાતાની પરિક્ષામાં પાસ થયેલ ઇકતર ત્વાં રાખવો.

૪ શ્રી સિદ્ધાચળ વિગેરે અનેક તીર્થોની અડચણો દૂર કરવા તથા હિશાય તપાસવા અને તેમાં થતી ગેર વ્યવસ્થા મટાડવા માટે એક સારા પત્રારનું માણસ રાખવું આ આવત શેક. વીરચંદ બાર્ડએ કયુલ કયુ કે એ માણસનો પગાર શેક. આણુંદછ કલ્યાણુએ આપવો નહીં પડે, અમે પરભારી મોકલણુ કરી લે શું.

૫ શ્રી પાલીતાણાની પેદીના મુતીંગ દ્વારમદાસ મેલનમાર્ગ તરફનો બહાર ગામના અદરચોએ સારો સંતાપ બનાવ્યો અને તેને કમજબ અને તેમ કરવા સૂચવ્યું તે આવત કમીટીએ યોગ્ય કલેજરન આપવા હવા કર્યો.

ઉપરની મતલબના અને બીજા કેટલાએક કારણો થવા બાદ કમીટી-નું કામ પુરું થતાથી પ્રેસીડેન્ટ સાહેબે બહાર ગામથી આવેલા અદરચોની પ્રસંસા કરી અને આભાર માન્યો. બાદ કમીટી અરખાસ્ત થઈ.

બહાર ગામથી આવેલા અદરચોએ ધારેલા કાર્યોનો ઉપર મુજબ અગલ થઈ જવાથી ફરીને સ્થાનીક પ્રતિનિધિઓની મીટીંગ મળે ત્યારે આમંત્રણ આવે કે તરત મુકરર કરેલા દિવસ આગાઉ ફરીને ગામના બધા જાનવાનો અને એકલા મળવાનો દરખ કરીને તેમજ શેક વીરચંદમાર્ગ દ્વાર-

દ્રૌપદી.

૧૪૬

ચંદે પાલીતાણે આગ્યા સારથી અત્યાર સુધી જે શુભ પ્રવાસ કર્યો છે અને ઉચારતા દર્શાવી છે તેમજ બહાર ગાગથી આવેલા અંદરથીનો જે સત્કાર કર્યો છે તેને માટે તેઓ સાહેબનો આભાર માનીને સર્વે અંદરથી પોતપોતાના વનન તરફ રવાના થયા.

આ દકીકત લખતાં શ્રીની જગતું ન જોઈએ કે અંગદવાદના સંધના આગેતાન અંદરથીએ આ પ્રસંગે બહાર ગાગથી આવેલા અંદરથીનો સારી રીતે આદર સત્કાર કર્યો છે એટલુંજ નહીં પણ તેમણે સચવેલી જાગતો ઉપર પુરતું લક્ષ આપ્યું છે અને દીર્ઘદ્રષ્ટીએ વિચાર કરીને કરાવેો કર્યા છે. તેથી તેઓ સાહેબનો પણ આ જગ્યાએ આભાર માનવો પડે છે.

બહાર ગાગથી આવેલા અંદરથી પણ ધર્મ કાર્યને માટે આવેલા, ધર્મ ચુસ્ત અને જિન પૂજન-સામાયક-પ્રતિક્રમણ-તપ-જપાદિક ધર્મ ક્રિયામાં તત્પર હોવાથી કેટલેક દરજ્જે પોતાની ધારણામાં ફળીભૂત થયા છે. હવે સંપૂર્ણપણે ફળીભૂત થવાનો મુખ્ય આધાર અંગદવાદના સંધ ઉપર, વદીવટ કરનાર પ્રતિનિધીઓના ઉપર અને તેમના પોતાના ઉપર છે. જે તે સર્વે કયુગ કરેલા કાર્યો કરવામાં તત્પર રહેશે અને પોતાના વચનોને સાર્થક કરશે તો ઉપર જણાવેલા સર્વે કાર્યો સિદ્ધ થશે અને તેમનું આ ભવ અને પરભવનું હિત વૃદ્ધિ પ્રત્યે પામશે.

તપાસુ.

દ્રૌપદી.

અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૧૧૦ મેથી.

પતિના નાસી જવાથી દુઃખિત થયેલી સુકુમાલિકા એકી એકી રહન કરે છે તેવામાં વર વધૂને માટે બદા શેઠાણીએ દાતણું પાંખી લખને મોકલેલી દારી ત્યાં આવી. સુકુમાલિકાને ચિંતાતુર અવસ્થામાં એકેલી જોઈતેણીએ કહ્યું—‘બહેન! તું શા સંકલ્પવિકલ્પ કરે છે? ચિંતાતુર કેમ દેખાય છે? આનંદ વ્યાનમાં કેમ પડી છે?’ તેણીએ કહ્યું કે સાગરપુત્ર રાત્રીમાં ગને સુત્રી મુઝી વાસ ગૃહના જારણા બિચારી કસાઈના ધરમાંથી છુટેલો પ્રાણી નાસી જાય તેમ નાસી ગયો છે. તેના ગયા પછી થોડીવારે દુઃખ-ગી બીડી ત્યારે ધરમાં ચોતરફ તપાસ કરી પણ કાંઈ જગ્યાએ તેને નહોતો

૧૨૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

નહીં ને વાસગૃહના આરણ્ય ઊઘાડા દીધા એટલે તે સગયથી મારા જિતમ મનોરથ હયાયા નાળી શોક કરતી હું બેઠી છું. તેના મુખથી એ પ્રકારનો વૃત્તાંત સાંભળી દારીએ સાગરદત્તશેઠ પાસે જઈ તે વર્તમાન કથા શેઠ પાણુ તેવા સમાચાર સાંભળી ક્રોધાકુળ થયા અને તરતજ જિનદત્ત શેઠ પાસે જઈ ઉપાસનું દેવા લાગ્યા કે—‘હે દેવાનુપ્રિય! આં કું કયું! તમારું યોગ્ય ધર જોઈ મારી પુત્રી આપી તો તમારે તમારા કુળને અનુચિત કંવું ન મટે. આ કાંઈ વાણીયાના વ્યાપાર નેવું કામ નથી કે તમારો પ્રત કાંઈ પાણુ દોષ જાણ્યા વિના—દેખાયા વિના એકદમ મારી પુત્રીને છોડીને અત્રે આવ્યો આવ્યો. બપોરથી તે શુભ રીતે અત્રે નાસી આવ્યો છે ત્યારથી સુ-કુમાલિકા, ખેડ પામતી—રૂદન કરતી—પોતાના કર્મને ઉપાલબ્ધ દેતી બેઠી છે.’ એવું સાંભળી જિનદત્તશેઠ ઊઠ્યા અને જ્યાં પુત્ર હતો ત્યાં જઈ તેને કપ-કો આપવા લાગ્યા કે તેં જાહુજ અધટિત કર્યું—અનુચિત કર્યું કે તું સાગરશેઠને ત્યાંથી એકદમ અત્રે નાસી આવ્યો; માટે હવે તું જલદી ત્યાં પાછો જા તે વારે પુત્રે કયું કે—હે તાત! કહો તો પર્વત ઉપરથી જંપાપાત ખા-ઈ, કહો તો વૃક્ષ ઉપરથી પડું, કહો તો ગરૂચળમાં જઈ જાળા વિના દેહ ત્યાગ કરું, કહો તો અગ્નિમાં પ્રવેશ કરું, કહો તો પાણીમાં ડુબી મરું, કહો તો વિષ ખાઈ, કહો તો શસ્ત્રે કરીને શરીર વિદારી નાંખું, કહો તો ગીધ પક્ષીનો ભક્ષ થાઈ, કહો તો દીક્ષા અંગીકાર કરું, કહો તો દેશ વિ-દેશ જઈ અને કહો તો તમે જેટલા બોલ કરો તેટલા સહન કરું પરંતુ હું સાગરદત્ત સાર્યવાહને ઘેર હવે નહિ જાઉં. તેના આવા વચન જીનને અંતરેથી સાંભળીને લજ્જા પામેલો સાગર શેઠ ત્યાંથી નાકળી પોતાને ઘરે આવ્યો. ત્યાં સુકુમાલિકાને તેડવી પોતાની સમીપે બેસારીને પુછ્યું કે—હે પુત્રી! શા કારણે તને સાગર પુત્રે છોડી તે તું જાણતી હોય તો કહે. તે-ણીએ કાંઈ જિતર ન આપ્યો એટલે તેણે કયું કે હવે એ અત્રે આવનાર નથી માટે હું જોને તું બહાલી લાગે તેવા પ્રશ્નને આપું. તેની સાથે તું સુખમાં દિવસ નિર્ગમન કરજો અને તેથી તું તેને ઘણી બહાલી લાગશે. એમ કહી આસનાવાસના કરી તેણીને વિસર્જી.

એક દિવસ સાગરદત્તશેઠ અગારીમાં બેઠા છે તેવામાં તેણે કાઠ રાંક પ્રશ્નને માર્ગે જતો જોયો. તેણે જીર્ણ વસ્ત્ર પહેરેલાં હતા, હાથમાં બિદ્યા મોગવાના હામડાં હતાં અને મોટા મોળીએ જગ્ગુજગ્ગુની હતી. શેઠે સેરક

દ્રૌપદી.

૧૫૧

પુરુષોને જોવાની આદેશ કર્યો કે આ રાંક પુરુષને આદારનો સોભ દેખા-
ડીને ધરમાં પ્રવેશ કરાવો. ધરમાં લાવી તેના હામડાં તથા વસ્ત્ર એકાંતે મુ-
કાવી, નાખીત પાસે તેનું મસ્તક ઝાટી મુઝ સમરાવી, જાણુ જળથી ન્હાવ-
ણુ કરાવી, બહુ મૃદ્ય વસ્ત્ર આભરણ પહેરાવો. પછી ચાર પ્રકારના મનોહર આ-
દાર કરાવી મારી પાસે લાવો. તેઓ તે વાન અંગીકાર કરી રાંક પુરુષને
સુંદર આદાર આપવાનો સોભ દેખડી અંદર લાવ્યા. ત્યાં તેના વસ્ત્ર તથા
હામડાં લઈને દર મુક્યા માંભા તે વારે તેણે પોકાર પાઠ્યા માંડ્યો. સાગર-
રક્તશેઠ પોકાર સાંભળીને સેવક પુરુષોને દુકમ કર્યો કે એ તેના હામડાં
તથા વસ્ત્ર દર ન મુકનાં તેની સગીયે મુકો અને જંગમ તે ખુશી રહે તેમ
કરો. પછી તેઓએ તે પ્રમણે કરી તેનું મસ્તક તથા દાઢી મુઝ સમરા-
વી, ન્હાના પ્રકારના તેલ ચોળી ન્હાવરાવ્યો અને રૂઠાં વસ્ત્રાન્નકારથી વિશુ-
ધિત કરી ગિષ્ટ પદાર્થોનું ભોજન કરાવ્યું. તે પછી તેને સાગરરક્તશેઠ પાસે
તેડી લાવ્યા એટલે સાગરરક્ત શેઠે સુકુમાલિકાને અધોલ કરાવી, શુભ વસ્ત્ર પ-
હેરાવી, તિલક કરાવી પોતાની પાસે તેડાવી તે રાંક પુરુષને કહ્યું કે—'હે
દેવાનુપ્રિય ! આ મારી પુત્રી મને ઘણી વ્હાલી છે તે તુમને સ્વીપણે દહા
હું—પરણુતું છું. તમારું કલ્યાણ થાઓ.' એમ કહ્યું એટલે રાંક પુરુષે પણ
તેનું વચન અંગીકાર કર્યું અને સુકુમાલિકાની સાથે વાસગૃહમાં ગયો. ત્યાં
કેટલીક વખત સુધી વાતચીત કરી તેણીની સાથે શયન કર્યું એટલે તેને
સાગરપુત્રની જંગ તેણીના શરીરનો સ્પર્શ ધણો આકરે લાગ્યો. થોડીવાર
સુધી તે દુઃખ સદન કરી જ્યારે સુકુમાલિકા બેઠી મળ્યારે બેઠી વાસગૃ-
હમાંથી બહાર નીકળી પોતાનાં હામડાં તથા વસ્ત્ર અદણુ કરી, વાધરીના
હાપથો છુટ્ટો કામ નારસી જાય તેમ નારસી ગયો. એ ધડી
પછી સુકુમાલિકા જંગમ અને તેને જોયો નહિ એટલે ક્રાળ પડી. બહીને
ધરમાં ચોતરફ તપાસ કર્યો પણ પત્તો લાગ્યો નહીં એટલે સંકલ્પવિકલ્પ
કરતી—આર્તીધ્વાન ચિતવતી—નિઃશ્વાસ મેલતી બેઠી. પ્રભાને અગાંબી રી-
તેજ દરસી પાણી લઈને આવી અને તેણીને શેઠમાં બેઠેલી જોઈને પુઝાયું.
તેણીએ રૂદન કરતે કરતે સર્વ સમાચાર કહ્યા. દાસીએ તે સમાચાર સાગર
શેઠને નિવેદન કર્યા. શેઠ પણ તે સમાચારથી આકુળવ્યાકુળ થઈ સત્રાંતપણે
વાસગૃહમાં જ્યાં સુકુમાલિકા બેઠી હતી ત્યાં આવ્યો અને તેણીને જોળામાં
બેસારી આઆસન આપી કહેવા લાગ્યો—પ્રભુ! પુત્ર બંધે તે દિશા, મયા-

૧૫૨

શ્રી યતનધર્મ પ્રકાશ.

લાદ, અજ્ઞાતાજ્ઞાન, પરપુરુષ ગમન વિગેરે કાંઈ પણ પ્રકારનું પાપ કર્યું હશે; પાપકરી બીજા કાંઈ કર્યું કર્યા હશે, જ્ઞાનાવરણી વિગેરે પણ કાંઈકનું કાંઈ હશે અથવા મહામાત્સ્વ્યોતે દુષ્ટવ્યા હશે હે પુત્રી! તેમનું કાંઈ પણ ગતનું પાપ કર્યું નહોતું કિંતુ આત્મ્યું છે મારે દર્શું તું આત્મીયાત મુકા દે મહત્ત્વ નિષ્કલ્પ છોડી દે-દુઃખને વિસરી બસ; અને મનમાં સતોત્રધારણ કરી મારી દાનશાળાને વિષે આર પ્રકારના આદાર નીવડાવી જેમ પાટિલા શ્રાવિકાએ પૂર્વે દાન આપ્યું છે તેવી રીતે યાગકાને દાન આપતી વિચર.

પછી સુકુમાલિકા પણ પિતાનું વચન અંગીકાર કરી દાનશાળાને વિષે વિપ્રત અવપાન આદિમ રવાદિમ વચનથી પાતાની અતિવિ-પાત્રી-પા-વા-જક વિગેરે યાગકાને દેલી સુખ સમરિમાં રહેતા લાગી.

તેના સમયમાં એકદા જોષલિકા નામે આવી ધણી પરિવાર સહિત તે નગર પ્રત્યે આઘ્યા તેમના પરીવાર માંહેની સાધ્વીઓ નગરને વિષે વડોન-રવા ગઈ. ત્યાં ઉચ્ચ નીચ મધ્યમ ધર્મમાં પશ્ચિમણ કરતા સુકુમાલિકાના શુદ્ધો વિષે પ્રવેશ કર્યો. સુકુમાલિકાએ તેમને સારી રીતે પ્રતિજ્ઞાવિનિ, જેમ સવતા આત્મીની સાધ્વીઓને પાટિલા શ્રાવિકાએ પુછ્યું 'દર્શું તેમ પુછ્યું-આંધા અર્થેઓ હું સાગરપુત્ર નામે મારો ભત્તાર છે તેને અળખાનણી મળી છું, અનિષ્ટ લાગુછું, અમોરમ થઈ છું, તથા મને તે ક્ષિત્તિ નહીં-તા-ચ્છે નહીં. મ્હારી સામું જુવે નહીં, મારું નામ પણ લે નહીં, મ્હારી મા-થે ભોગ પણ વાંચે નહિ એટલુંજ નહીં પણ જેને મારું શરીર અર્પણ કરેછું તેને અળખામણી લાગુછું, અનિષ્ટ થઈ પડુંછું અરિચક લાગુછું તેનું મુકારણુ હશે? હે સાધ્વીઓ! તમે ધણી સાધ્વીની બન્યું છો, ધ્યા દેવમાં પશ્ચિ-મણ કરો છો અને કાંઈ મંત્ર ચંત્રાદિની આમ્નાય પણ પામ્યા હશે તે તે ઉપરથી હું મારા ભત્તાર સાગર પુત્રને જેમ મુટ-કાંત-મોતાદર વાણુ, શેષ ભાવતી થાકે, સડને માનતા મોઝ્ય થાકી ગયા કાંઈ ઉપાય અવાપા. તે વારે સાધ્વીઓએ કહ્યું-અમે કાંઈ મંત્ર ચંત્રાદિ સાંભળ્યા નથી તે પાતા-વીએ કયાંયા? પરંતુ અમે તો દયા મૂળ ધર્મની પ્રરૂપણા કરીએ છીએ એમ કહી તેણીને ધર્મનું સ્વરૂપ સમજાવ્યું. તથા કહ્યું કે ધર્મથી સર્વ કષ્ટ પદા-ર્થની સિદ્ધિ થશે મારે ધર્મનું અપ્રાધન કરવું એ ઉત્તમમાં ઉત્તમ મંત્ર છે. એવું સાંભળી સુકુમાલિકા ધર્માનુગ્રહી થઈ-શ્રાવિકા થઈ અને આર-વ્રત ધારણુ કર્યા. તે ઉપરાંત દિક્ષા લેવાની ગિંતા પણ મન માંડે પારંત્ય કરી. પછી પાતાના પિતાને તથા પાત સાગરપુત્રને પુછીને ઘરે આત્મપરે આ-પાત્રિકાઆત્મા પાસે દિક્ષા અંગીકાર કરી. તે સુકુમાલિકા સાંતી મોક્ષાગિ-તિએ સમિતિવંત થઈ, પાંચ સુમતિ અને તણુ યુક્તિની ધારનારી થઈ-એટલુંજ નહોતું ધારણ કરનારી થઈ અને ઉપવાસ, વ્રત, અપ્રમાદિ તણુ કરતી વિચરતા લાગી.